Pályázati felhívás a Csongrádmegyei Pártbizottság marxizmus—leninizmus esti egyetemére

A Csongrádmegyei Pártbizottság pályázatot hirdet a marxizmus—leninizmus esti egyetemének 1955—1956. tanévére. Az egyetem célja, hogy értelmiségi dolgozók (tudományos kutatók, orvosok, mérnökök, jogászok, írók, művészek, pedagógusok stb.) párt-, állami- és tömegszervezeti funkcionáriusok, vezető pártpropagandisták szervezett marxista—leninista oktatását egyetemi színvonalon biztosítsa.

A hallgatók a tanfolyam első évében dialektikus és történelmi materializmus, a II. évben Politikai Gazdaságtan, a III. évben az SZKP Történetét és pártunk történetét tanulják. E tárgyakból minden félévben vizsgát tesznek. A tanulmányi eredményekről, illetve az esti egyetem elvégzéséről bizonyítványt kapnak.

A tanulmányi idő 3 év. A tanév szeptember 15-től július 15-ig tart. Hetenként egyszer meghatározott napon délután fél 6—9 óra között foglalkozás (előadás, osztályfoglalkozás.) van, amelyen a részvétel kötelező. A tandíj 1 évre 150 forint.

Az egyetemre való felvétel felvétele: általában egyetemi, főiskolai végzettség, vagy ennek megfelelő általános műveltség. Az egyetemre pártonkívüliek is kérhetik felvételüket. Nem kérheti felvételét, aki más egyetem stb. hallgatója, vagy más egyetemre, tanfolyamra jelentkezett, illetve munkahelye, lakása nem a megye területén van.

A pályázatot a Csongrádmegyei Pártbizottság agit.-prop. osztályára, Hódmezővásárhely, Lenin utca 1. kell beküldeni 1955. június 10-ig.

A pályázathoz mellékelni kell 1. részletes önéletrajzot, 2. pártszervezete ajánlását, 3. a vállalat, intézmény igazolását a pályázó jelenlegi munkaköréről.

Csatlakozunk a Kiskereskedelmi Vállalat versenykihívásához

A Magyar—Szovjet Társaság megalakulásának 10. évfordulója megünneplésére a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat versenyt kezdeményezett. Mi, a Szegedi Ruhagyár MSZT-szervezete csatlakozni kívánunk ehhez a versenyfelhíváshoz. Az MSZT-szervezet munkájának megjavítását tűzzük ki célul. Ehhez szeretnénk kifejezésre juttatni a Szovjetunió iránt érzett határtalan szeretetünket és hálánkat. Ezért vállaljuk, hogy:

— Június 10-ig az egész évre tervezett taglétszám 80 százalékát beszervezzük az MSZT-be;

— az Uj Világ előfizetői számának növelésére tett vállalásunkat maradéktalanul teljesítjük;

— május 10. és június 10. között műsoros előadást szervezünk, hogy dolgozóink között elmélyítsük a szovjet—magyar barátságot;

— június 6. és 12. között könyvkiállítást rendezünk és ugyanekkor dolgozóinkkal megismertetjük a szovjet írók műveit.

A Szegedi Ruhagyár MSZT elnöksége

Részletes tájékoztató jelent meg a családi lakóház-típustervekről

Országszerte nagy érdeklődés nyilvánul meg a családi lakóházépítési akció iránt.

A Város- és Községgazdálkodási Minisztérium most 174 oldalas tájékoztatót adott ki, amely harminc különféle típustervet tartalmaz változatos alaprajzi és homlokzati megoldásokkal. A tájékoztatóban az érdeklődőknek rendelkezésére áll kétszobás, városi jellegű szabadon álló lakóház, kétszer egyszobás és kétszer kétszobás iker lakóház terve és ezeken kívül megtalálható 10 mezőgazdasági jellegű egy-egy kétszobás lakóház terve.

Ha a tájékoztatóból — amely minden építést engedélyező hatóságnál megtalálható — az építtetők a megfelelő típustervet kiválasztották, a teljes tervanyagot húsz forint befizetése ellenében megkaphatják minden megyei tanács vb város- és községgazdálkodási osztályán, Debrecen, Miskolc, Pécs, Szeged városi tanácsok vb város- és községgazdálkodási osztályain és Budapest főváros tanácsának vb-jénél is. A típusterv csomag minden részletrajzot és adatot tartalmaz. Pontos útmutatást nyújt mind az építtetőnek, mind a kivitelezőnek arra vonatkozóan is, hogy milyen és mennyi anyagra van szükség.

Az ilyen építkezésnél az építési engedélyezési eljárásnál az építtetőnek nem szükséges a tervet benyújtani. A típusterv jelét kell megadni, mellékelni kell a beadványhoz az építési helyszínrajzot s igazolni kell, hogy milyen címen jogosult a házhelyen építeni. (MTI)

Május 25-én kezdődnek a csehszlovák kulturális napok Szegeden

A szegedi Pedagógus Szakszervezet Városi Bizottsága mellett működő rendezőbizottság elkészítette a csehszlovák kulturális napok programját. Az ünnepélyes megnyitó május 25-én este fél 7-kor lesz a Központi Egyetem aulájában. A külföldi vendégeket Kiss László elvtárs, az oktatási osztály vezetője üdvözli, az ünnepi beszédet pedig Eduard Razga nagykövetségi tanácsos mondja. Ugyancsak 25-én nyitják meg a Dugonics téri egyetemi diákklubban a „Felszabadult Csehszlovákia" című kiállítást. A kulturális napok keretében Szegeden vendégszerepel a fővárosi MÁV szimfónikus zenekar és előadja Smetana „Moldva" és „Eladott menyasszony" című nyitányát, valamint Dvorzsák „Új világ" szimfóniáját. 26-án és 27-én délután fél 4-kor a Szabadság moziban „A kutyafejűek" című filmet mutatják be, amely Jirásek hasonló című történelmi regényéből készült. 26-án délután 5 órakor filmvetítés lesz a Juhász Gyula Kultúrotthonban is, ahol három csehszlovák filmet — két építőművészetit és egy bábfilmet vetítenek. Ugyanaznap este 8 órakor a TTIT klubjában „A felszabadult Csehszlovákia irodalmi életéről" címmel dr. Kovács Endre Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja tart előadást a Nemzeti Színház művészeinek közreműködésével az Írószövetség szegedi csoportja és az Ismeretterjesztő Társulat irodalmi szakosztálya rendezésében. 27-én este 7 órakor mikrohanglemez-est lesz a Juhász Gyula Kultúrotthonban, ahol Smetana „Hazám" című szimfónikus költeménye hallható. A hanglemez-előadáson Király József egyetemi adjunktus tart ismertetőt. A csehszlovák kulturális napok alkalmával a külföldi vendégek tiszteletére a városi tanács május 26-án délelőtt 11 órakor fogadást rendez.

VECSERNYÉS Lajos ásotthalmi három holdas gazda ez év januárjában kerékpárral Csorván járt. Az egyik kerítéshez támasztva egy másik kerékpárt látott meg. Nagy ügyesen a hátára vette a kerítésnél levő kerékpárt, a másikra felült és elhajtott. Az erdőben szétszedte a lopott kerékpárt és csak az alkatrészeket vitte tovább. A bíróság 8 hónapi börtönre ítélte.

A Minisztertanács határozata a kukoricatermelés fejlesztéséről

A kukorica Magyarországon régen elterjedt növény és az ország vetésterületében a második, termés mennyiségében pedig az első helyet foglalja el. Mégis, jóllehet a kukorica vetésterülete növekedett és a felszabadulás utáni évek termésátlaga is magasabb, mint a felszabadulás előtti tíz évben, s jóllehet, hogy a kukorica az a növény, amelynek a termeshozamát jobb munkával, különösen gépek alkalmazásával viszonylag a legkönnyebben lehet fokozni — mindeddig nem értük el azt a termelési szintet, ami a kukorica termesztésére kedvező termelési adottságaink között elérhető. Különösen nem fejlődött kellően a kukorica nagyüzemi termesztése, holott ennek a feltételei szocialista nagyüzemeinkben és gépgyártásunkban mindinkább rendelkezésünkre állnak.

Ezért a Minisztertanács határozatot hozott, amelyben célul tűzte ki a kukoricatermesztés nagyarányú fokozását, különösen azt, hogy a lehető leggyorsabban meg kell valósítani fejlett nagyüzemi termesztését és ezen az úton nagyarányban fokozni kell a terméshozamokat.

1. A Minisztertanács kötelezte a Földművelésügyi Minisztériumot és az Állami Gazdaságok Minisztériumát, hogy az ez évi kedvező tapasztalatok alapján 1956. április 1-ig minden gépállomáson és állami gazdaságban annyi négyzetes vetőgépet és gépi kultivátort állítson munkába, amennyi

az állami gazdaságok és termelőszövetkezetek kukoricaterületének legalább ötven százalékán a gépi négyzetes művelés elvégzéséhez szükséges.

2. A kukoricatermés növelése érdekében kötelezte a Minisztertanács a Földművelésügyi Minisztériumot, hogy

a bevált heterózis kukoricavetőmag előállítását nagy arányokban növelje.

Fajtahibrid kukoricából 1956-ra ötszázezer katasztrális holdra, 1957-re 800.000 kat. holdra elegendő vetőmagot, ezenkívül M-ös beltenyésztéses hibrid kukoricavetőmagból 1956-ra négyezer katasztrális holdra, 1957-re 100.000 kat. hold bevetésére elegendő vetőmagot kell előállítani.

3. A kukoricatermeléssel kapcsolatos kutatómunkát — a Magyar Tudományos Akadémia közreműködésével — jelentősen ki kell szélesíteni és a kutatás eddigi körén túlmenően

új termesztési és felhasználási módszereket kell kidolgozni.

A kukoricatermés takarmányértékének nagyarányú növelése érdekében elhatározta a Minisztertanács, hogy már ebben az évben húsz kísérleti és tangazdaságban, illetőleg állami gazdaságban nagyüzemi kísérleteket kell beállítani a kukorica tejesérésben történő betakarításának és ilymódon évenkint kétszeri termesztési lehetőségeinek a kikísérletezésére.

Egyik kísérlet: korai kukorica tejesérésben betakarítva, külön silozva a csövet abraksilónak, a zöld szárat szársilónak, utána ismét korai kukorica szintén tejesérésben betakarítva.

Másik kísérlet: középérésű kukorica tejesérésben betakarítva, szintén külön silózva a csövet és a szárat, utána ugyanez a kukorica tejesérésben, illetőleg zölden betakarítva.

E kísérleteket a szokásos termesztési és betakarítási módszerekkel — szokásos művelés és érett állapotban történő betakarítás, őszi takarmánykeverék után korai szemes kukoricatermelés — egyidejűleg összehasonlítva kell beállítani.

A kísérleteknek minden változatban ki kell terjedniök az évi termés teljes takarmányértékének pontos megállapítására, takarmányozásra történő felhasználására, az utónövényként vetett búza termésében megmutatkozó hatásra és az egyes termesztési módok gazdaságossági számításaira.

4.

A kukoricatermés fokozása érdekében a Minisztertanács országos kukoricatermelési versenyt hirdet.

A versenyben résztvehetnek a termelőszövetkezetek legalább 30 katasztrális hold, az állami gazdaságok legalább 50 katasztrális hold kukoricaterülettel és az egyéni gazdálkodók legalább két katasztrális hold területtel. A versenyben kiemelkedő terméseredményt elérő termelőket a Minisztertanács által meghatározott módon kitüntetésben kell részesíteni.

Az országos kukoricatermesztési versenyben való részvételre a járási mezőgazdasági osztályokon június 15-ig lehet jelentkezni.

Az állami gazdaságok területi igazgatóságuknál, a kísérleti tangazdaságok, egyéb célgazdaságok pedig minisztériumi igazgatóságuknál jelenthetik be részvételüket.

Az elért terméseredmények alapján a minisztertanácsi határozat szerint elnyerhető kitüntetések mellett a legjobb eredményt elérő gazdaságok, illetve termelők résztvesznek az őszi országos mezőgazdasági kiállításon, ahol kiállítási díjazásban részesülnek. A kiállításon kell odaítélni a kukoricatermesztés 1955. évi nagydíját, továbbá külön az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek és az egyéni gazdálkodók csoportjában egy I., három II. és öt III. díjat.

A versenyeredmények elbírálása úgy történik, hogy augusztus 31-ig becsléssel kell megállapítani a versenyben résztvevők várható kukoricatermését és a legjobb eredményt elérők termését szeptember 15-én kell az országos mezőgazdasági kiállításon bemutatni.

Nagyrészt vidékiek látogatták eddig az atomenergia kiállítást

Az atomenergia kiállítás — melyet a TTIT rendezett — a Horváth Mihály utcai Építőipari Technikumban már hetek óta nyitva áll a közönség előtt. Eddig mintegy hétezer néző tekintette meg a tanulságos és érdekes kiállítást. Vidékről: Mártélyról, Mindszentről, Szegvárról, Szentesről, Csongrádról, Hódmezővásárhelyről, azonkívül Orosházáról, Makóról, Szarvasról és Kondorosról már több ezren látogatták meg a kiállítást, illetőleg bejelentették szándékukat, hogy meg szeretnék tekinteni. Szerdán a tápéi iskolás gyerekek jöttek el a kiállításra. Hogyha megvizsgáljuk, kik voltak a látogatók, arra az eredményre jutunk, hogy túlnyomóan vidékiek nézték meg eddig a kiállítást. S ebben a tekintetben — a vidéki látogatók számát nézve — már eddig is kielégítőnek mondható a kiállítás eredménye. De korántsem így van ez a helybeli közönséget tekintve. A szegedi üzemekből, vállalatoktól például tömegesen, szervezetten igen kevesen vettek részt ezen a kiállításon. S ezért elsősorban nem a közönséget kell okolni, hanem a közönségszervezőket. Úgy látszik, nem elég világos előttük a kiállítás óriási jelentősége. Most, amikor a nemzetközi békeharc — tehát minden dolgozó ember jóléte, biztonsága, élete — szempontjából olyannyira fontos az atomenergia háborús vagy békés célokra való felhasználásának kérdése, minden dolgozó embernek egyéni érdeke is, hogy tisztában legyen e kérdés jelentőségével. Mindnyájan jól tudjuk azt, hogy a nemzetközi békeharcban a dolgozó emberek millióinak — közöttük minden egyes dolgozónak — döntő szava van a béke megvédésében. S a béke — az atomenergia békés felhasználása — érdekében elszántan és tudatosan azok tudnak állást foglalni, akik előtt világos e kérdés jelentősége. Az atomenergia kiállítás éppen azért fontos, mert nyilvánvalóvá teszi a dolgozók széles rétege előtt az atomenergiában rejlő hatalmas erőket és ezek jelentőségét az emberiség jövője szempontjából. Ez a kiállítás szemléltetően, ugyanakkor tudományosan mutatja be, hogy milyen veszedelmet jelent az atomenergia, mint tömegpusztító fegyver, ugyanakkor milyen hatalmas lehetőségeket rejt a termelés jövője számára. Nyilvánvaló az, hogy ha az üzemek vezetői, a közönség szervezői látják a kiállításnak ezt a rendkívül fontos jelentőségét, akkor egyenesen kötelességüknek tartják, hogy a kiállítás megtekintésére minél nagyobb tömegeket mozgassanak meg. Most a kiállítás utolsó hetében — végszó előtt — helyre kell hozni azt a hibát — amelyért számosan felelősek.

Jó, hogy szövetkezeti tag vagyok

Apja, nagyapja is paraszt volt. Korábbi ősei pedig jobbágyok, „por"-ból valók lehettek. Fiatalabb ember korában — habár még 40 év körül jár — maga is próbálkozott a földdel. De a sok sikertelenség, nyomorúság közepette egyre gyülemlett a szivében a keserűség...

Ne is folytassuk tovább, hiszen olyan tipikus ez... A cserjésiek milliói járták ezt a kísérteties útvesztőt Horthyék Magyarországában. Miután végképp kicsúszott lábuk alól a talaj, teljesen megundorodtak az akkori szegényparaszti sortól, városba, gyárba mentek, a vállalkozóbbak közül sokan „kitántorogtak" Amerikába. Gondolták, így talán elmenekülnek a szegénység, a nélkülözés elől, s aztán keserűen tapasztalták, mégis csak újra meg újra csalódtak. Így van ez ma is mindenütt, ahol még szabad a kizsákmányolás, kapitalizmus van.

Sok évvel ezelőtt így lett Cserjési János is parasztból üzemi munkás. A felszabadulás után az ő élete is nagyot változott. Fűtő lett az egyik szegedi nagyüzemben. Állása, fizetése, családja és a maga megélhetése biztos volt. Becsülte is a gyárat, dolgozótársait, de azért szivében mindig ott szunnyadt a paraszti érzés, a föld, a jószágok iránti szeretet. A gondolat, hogy visszatér a paraszti életbe, szinte mindennapos lett nála.

A múlt év októberében a Haladás Termelőszövetkezet tagjai megszavazták; Cserjési Jánost is befogadjuk a mi nagy családunkba. Az új tsztag sokra becsülte a kapott bizalmat, hogy megköszönhesse ezt, az egyik legnehezebb posztra, a sertéstörzs mellé kérte magát gondozónak. Akkor még 18 anyakocája volt a szövetkezetnek. Keveselte. Legalább tíz kellene még hozzá — mondta. — Habár a sok gond, munka miatt eddig többen még a tizennyolcat is sokalták.

Reggelenkint, ha esett, ha fújt, nagyon sokszor az aklok körül érte a virradat, ugyanitt szállt rá az este is. Keze alatt az elvadult nagy kanok, kocák, süldők hamarosan valósággal kezes „bárányok" lettek.

A fiaztató aklokban annyi az elevenen fickándozó kismalac, mint a rojt. Amikor belép közéjük Cserjési, nem futnak el, hanem körülfogják. Az anyakocák nyugodtan alszanak tovább, csak akkor döcögnek ki az akolból nagy testükkel, amikor a nevüket hallják. Mert mindegyiknek van saját, megszokott neve. Különösen az asszonyok közül csodálkoznak ezen sokan, hogyan tudott Cserjési ilyen sok állatnak becenevet kitalálni.

Az eredeti terv szerint az új sertésgondozónak 160 darab malacot kellett volna felnevelnie. Az alapszabály értelmében a terven felül született malacok közül minden negyedik a gondozóé. Amikor még ez a terv készült, sokkal gyengébb volt az állomány. Soványak voltak a kocák, nem lehetett tőlük magas fialási átlagot várni. De a gondoskodás során most már odáig fejlődtek, hogy 9—10—11 malacnál egyik sem fial kevesebbet. Az első eredmények láttán kiderült, hogy a tervet meg kell emelni. Cserjésinek ugyanis méltánytalanul sok malac járna prémiumként. Maga Cserjési sem tiltakozott, amikor újabb 120 malaccal megemelték a tenyésztési tervet. Ezután újabb számítást tett. Az előhasi kocák után csak négy malacot számolt darabonként — habár keze alatt az utóbbiak is hetet fialtak — s kiderült, hogy még így is 16 kismalac esik neki jövedelmén felül. Ami pedig a tavalyi év eredményeit alapul véve is jóval felül lesz húszezer forinton.

Hosszan beszélgetünk még a sertéstenyésztés mesterfogásairól, s végül, amikor búcsúzunk egymástól, annyit mond:

— Végre megtaláltam itt a szövetkezetben, amit régen kerestem.

Mosolygó, férfias arcából, szelíd szeméből pedig mintha ezt olvasnám:

— Jó, hogy szövetkezeti tag vagyok, ez az én világom. Van lehetőségem, hogy megmutassam, mit is tudok én, az az ember, aki senki volt régen.

Látszik rajta, hogy agyában ott motoszkál a gondolat, csak nem talál szavakat rá, hogy kimondja: itt kezdődik az igazi szövetkezeti élet, amikor a jószágokra már nem azt mondjuk — mint még sokan máshol —, hogy a szövetkezeté, hanem a miénk.

Az Egyesült Államokba induló szovjet mezőgazdasági küldöttségről

Moszkva (TASZSZ) Mint a sajtó közölte, a Szovjetunió Külügyminisztériuma május 6-án közölte az Egyesült Államok moszkvai nagykövetségével, hogy az Egyesült Államokba induló szovjet mezőgazdasági küldöttség tagjai hivatalos minőségben utaznak, és hogy a küldöttség tagjai megfelelő szovjet mezőgazdasági hivatalok és tudományos intézmények képviselői, továbbá szovhozok és kolhozok képviselői lesznek.

Az Egyesült Államok nagykövetsége május 17-én közölte a Szovjetunió Külügyminisztériumával, hogy az Egyesült Államok kormánya kész szolgálati vizumot adni a mintegy tíz főből álló szovjet küldöttség tagjainak, hogy a körülbelül 1955. július 10. és augusztus 10. közti időszakban ellátogassanak az Egyesült Államokba.